

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 19946/2023 din data de 21.10.2023

Biroul permanent al Senatului

L. 591 / 30.10.2023

Domnului Mario-Ovidiu Oprea
Secretar General al Senatului României

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 5141 din 18.10.2023 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, spre avizare, „*Propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002*”, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 24 octombrie 2023 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

În continuare, analizându-se propunerea legislativă înaintată, Comisia a reținut următoarele:

1. Modificarea art. 153 alin. (2) lit. c) din Codul penal

Având în vedere că cele mai grave infracțiuni împotriva vieții sexuale sunt incluse în categoria infracțiunilor imprescriptibile, s-a apreciat că includerea în cuprinsul art. 153 alin. (2) lit. c) din Codul penal a infracțiunii introduse prin aceeași propunere, respectiv art. 218² din Codul penal, cu denumirea „*Violul prin abuz de autoritate sau încredere*”, este oportună.

2. Modificarea adusă infracțiunii de viol, prevăzută de art. 218 din Codul penal

În ipoteza în care persoanele vătămate sunt minori în vârstă de 16-18 ani, raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise prin

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare, în reglementarea în vigoare, sunt incriminate atât în art. 218 alin. (3) lit. c) din Codul penal (pedeapsa fiind închisoarea de la 7 la 12 ani), cât și în art. 218¹ alin. (2) și (3) din Codul penal (pedeapsa fiind închisoarea de la 8 la 15 ani, respectiv de la 3 la 10 ani).

În consecință, pentru persoanele vătămate minore în vârstă de 16-18 ani erau în vigoare 2 texte legale care prevedeau pedepse diferite, modificarea fiind oportună, pentru a evita paralelisme în incriminare și dificultățile care ar fi apărut în aplicarea legii.

3. Modificări aduse infracțiunii de viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218¹ din Codul penal (introdusă în Codul penal prin art. I pct. 9 din Legea nr. 217/2023)

Prin Legea nr. 217/2023, legiuitorul a reglementat distinct de infracțiunea de viol (prevăzută de art. 218 din Codul penal), infracțiunea de viol săvârșită asupra unui minor (fiind astfel introdus în Codul penal un nou articol, respectiv art. 218¹). Legiuitorul a apreciat că minorul cu o vârstă mai mică de 16 ani nu poate exprima un consimțământ valabil la întreținerea de raporturi/acte sexuale, astfel încât a incriminat ca infracțiune de viol săvârșită asupra unui minor *„raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit 16 ani”* (subl.n.)

Astfel, în viziunea legiuitorului, exprimată prin Legea nr. 217/2023, în ipoteza prevăzută la alin. (1) al art. 218¹ (care nu presupune constrângerea, punerea victimei în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare), **subiect activ al infracțiunii este doar un major**, cu condiția ca diferența de vârstă între făptuitor și victimă să fie mai mare de 5 ani (art. 218¹ alin. (7) din Codul penal).

Prin introducerea alin. (1¹) la art. 218¹, prin propunerea legislativă se incriminează *„raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un minor cu un alt minor cu vârsta sub 14 ani, dacă diferența de vârstă dintre aceștia este mai mare de 3 ani”*, prevăzând astfel, în plus față de reglementarea din Legea nr. 217/2023, că **subiect activ al infracțiunii poate și un minor**, cu condiția ca diferența de vârstă dintre făptuitorul minor și victima (sub 14 ani) să fie mai mare de 3 ani.

Comisia a apreciat că o astfel de reglementare creează însă anumite inconveniente, din două perspective:

În primul rând, noua reglementare instituie un tratament juridic discriminatoriu între făptuitorii majori și cei minori, în detrimentul celor din urmă.

E.g., dacă făptuitorul are 18 ani și o lună, iar victima are 13 ani și 6 luni, raportul/actul sexual consimțit nu constituie pentru făptuitorul major infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218¹ alin. (1) din Codul penal, având în vedere că diferența de vârstă între

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

aceștia nu depășește 5 ani (fiind de 4 ani și 7 luni). Pe de altă parte, dacă făptuitorul are 17 ani, iar victima are aceeași vârstă ca în ipoteza de mai sus - 13 ani și 6 luni, raportul/actul sexual consimțit între aceștia ar urma să constituie pentru făptuitorul minor infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor, propusă la art. 218¹ alin. (1¹) din Codul penal, având în vedere că diferența de vârstă între aceștia este mai mare de 3 ani (fiind de 3 ani și 6 luni).

Astfel, în ipoteza în care victima are 13 ani și 6 luni, dacă fapta ar fi comisă de un major de 18 ani și o lună nu ar fi infracțiune, în timp ce, dacă aceeași faptă ar fi comisă de un minor de 17 ani, ar fi infracțiune.

În al doilea rând, legiuitorul a prezumat faptul că minorul sub 16 ani nu poate realiza semnificația unui act/raport sexual astfel încât să își poată exprima un consimțământ valabil pentru întreținerea unor acte/raporturi sexuale. Astfel, dacă făptuitorul are 18 ani și o lună, iar victima are 14 ani și 6 luni, raportul/actul sexual consimțit nu constituie infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218¹ alin. (1) din Codul penal, având în vedere că diferența de vârstă între aceștia nu depășește 5 ani (fiind de 3 ani și 7 luni). Însă, dacă aceeași victimă din fapta atipică, în vârstă de 14 ani și 6 luni, ar întreține un raport/un act sexual consimțit cu un alt minor în vârstă de 11 ani, fapta ar constitui pentru minorul în vârstă de 14 ani și 6 luni infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor, propusă la art. 218¹ alin. (1¹) din Codul penal (sub condiția dovedirii discernământului, conform art. 113 alin. (2) din Codul penal), având în vedere că diferența de vârstă dintre făptuitor și victimă depășește 3 ani (fiind de 3 ani și 6 luni).

Cu alte cuvinte, dacă același minor, în vârstă de 14 ani și 6 luni, ar întreține acte/raporturi sexuale consensuale cu un major de 18 ani și o lună, fapta majorului nu ar fi tipică, în timp ce același minor, deși prezumat a nu înțelege semnificația unui act/raport sexual, dacă întreține un astfel de act/raport consimțit cu un minor în vârstă de 11 ani, ar săvârși infracțiunea de viol asupra unui minor, propusă la art. 218¹ alin. (1¹) din Codul penal.

O varianta de reglementare ar fi stabilirea unei diferențe de vârstă între făptuitorul minor și persoana vătămată minoră sub 14 ani mai mare de 5 ani, fapta urmând să nu constituie infracțiune dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani, similar infracțiunii comise de majori.

În plus, Comisia a reținut că infracțiunea introdusă prin propunerea legislativă la art. 218¹ alin. (1¹) din Codul penal, precum și infracțiunea propusă la art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal sunt singurele infracțiuni care au ca subiect activ, în mod exclusiv, un minor. Mențiunea finală de la art. 218¹ alin. (1¹) din Codul penal „se sancționează cu închisoarea de la 2 la 7” ar putea conduce la interpretarea că în cazul acestei infracțiuni legea prevede pentru minori pedeapsa închisorii, deși potrivit art. 114 din Codul penal, față de minori se iau măsuri educative, privative sau neprivative de libertate. Astfel, Comisia a apreciat că ar trebui să se prevadă că în cazul infracțiunii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

prevăzute de art. 218¹ alin. (1¹) din Codul penal, se aplică măsuri educative corespunzătoare limitelor de pedeapsă între 2 și 7 ani închisoare.

De asemenea, s-a constatat că la alin. (2) al art. 218¹ din Codul penal a fost folosită sintagma „interzicerea unor drepturi”, corect fiind „interzicerea **exercitării** unor drepturi”. De asemenea, s-a constatat o eroare materială în cuprinsul aceluiași alineat, la expresia „**profitând de această stare**” (*stare, n.n.*).

4. Introducerea în Codul penal a unei noi infracțiuni, reglementate de art. 218², cu denumirea marginală „**Violul prin abuz de autoritate sau încredere**”

Comisia a reținut că propunerea este justificată de abrogarea art. 220 din Codul penal prin Legea nr. 217/2023.

În concepția normativă promovată prin Legea nr. 217/2023, raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit 16 ani au fost incluse în conținutul constitutiv al infracțiunii de viol săvârșit asupra unui minor (art. 218¹ din Codul penal).

În schimb, faptele prevăzute în prezent la art. 220 alin. (3) din Codul penal comise de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani nu au fost incluse nici în conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute la art. 218¹ din Codul penal și nici în vreuna dintre celelalte reglementări ale Legii nr. 217/2023, context în care, în condițiile abrogării art. 220 din Codul penal, acestea vor fi dezincriminate începând cu data de 1 ianuarie 2024.

O astfel de consecință este în dezacord chiar cu scopul Legii nr. 217/2023 care a vizat tocmai sporirea protecției minorilor față de infracțiunile de natură sexuală.

În ceea ce privește infracțiunea propusă a fi introdusă în Codul penal la art. 218², cu denumirea marginală „Violul prin abuz de autoritate sau încredere”, Comisia a constatat că a fost omisă **boala** ca stare care ar putea pune persoana vătămată într-o stare de vădită vulnerabilitate față de făptuitor.

În acest sens, s-a avut în vedere că în cazul infracțiunii de viol în formă agravată, prevăzută de art. 218 alin. (3²) lit. d) din Codul penal (introdus prin Legea nr. 217/2023), starea de vulnerabilitate vădită a victimei poate fi cauzată de vârstă, **boală**, handicap fizic sau psihic ori de o situație de dependență; în cazul infracțiunii de viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218¹ alin. (4) lit. b) din Codul penal (astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 217/2023), situația de vulnerabilitate vădită a victimei poate fi cauzată de **boală**, handicap fizic sau psihic, o situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică; în cazul infracțiunii de agresiune sexuală, prevăzută de art. 219 alin. (2²) lit. c) din Codul penal (astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 217/2023), starea de vulnerabilitate vădită a victimei poate fi datorată vârstei, **bolii**, unui

handicap fizic sau psihic, sarcinii sau unei situații de dependență; în același sens, în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de art. 219¹ (introdusă în Codul penal prin Legea nr. 217/2023), se prevede la alin. (3) lit. b) că starea de vulnerabilitate poate fi cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, de o situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică.

Mai mult, s-a constatat că pentru forma agravată a acestei infracțiuni, prevăzută la alin. (2), nu s-a instituit obligativitatea aplicării pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi, deși pentru forma simplă, prevăzută la alin. (1), este prevăzută această pedeapsă complementară.

5. Modificări aduse infracțiunii de agresiune sexuală, prevăzută de art. 219 din Codul penal

În legătură cu pedeapsa complementară prevăzută la alin. (1) al art. 219 din Codul penal, în propunerea legislativă a fost folosită sintagma „*interzicerea unor drepturi*”, corect fiind „*interzicerea exercitării unor drepturi*”.

În ceea ce privește abrogarea lit. c) a alin. (2) al art. 219 din Codul penal, s-a constatat că în ipoteza în care persoanele vătămate sunt minori în vârstă de 16-18 ani, actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218¹ din Codul penal, comis prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare este incriminat atât în art. 219 alin. (2) lit. c) din Codul penal (pedeapsa fiind închisoarea de la 4 la 10 ani), cât și în art. 219¹ alin. (1²) și (2) din Codul penal (pedeapsa fiind închisoarea de la 3 la 10 ani, respectiv de la 2 la 7 ani).

Prin urmare, pentru persoanele vătămate minori în vârstă de 16-18 ani erau în vigoare 2 texte legale care prevedeau pedepse diferite, modificarea fiind oportună, pentru a evita paralelisme în incriminare și dificultățile care ar fi apărut în aplicarea legii.

6. Modificări aduse infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de art. 219¹ din Codul penal

Comisia a reținut că modificările aduse infracțiunii de agresiune sexuală asupra unui minor impun aceleași observații ca în cazul infracțiunii de viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218¹ din Codul penal.

Prin Legea nr. 217/2023, legiuitorul a reglementat distinct de infracțiunea de agresiune sexuală (prevăzută la art. 219 din Codul penal), infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor (fiind astfel introdus în Codul penal un nou articol, respectiv art. 219¹). Legiuitorul a apreciat că minorul cu o vârstă mai mică de 16 ani nu poate exprima un

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

consimțământ valabil la întreținerea de acte de natură sexuală, altele decât cele prevăzute în art. 218¹ din Codul penal, astfel încât a incriminat ca infracțiune de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor *„actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218¹, comis asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani”*.

Spre deosebire de infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor, prevăzută de art. 218¹ alin. (1) din Codul penal (în varianta propusă prin Legea nr. 217/2023, care nu implică constrângerea, punerea în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare), în cazul infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de art. 219¹ din Codul penal, **subiect activ al infracțiunii ar putea fi atât un major, cât și un minor**, cu condiția ca diferența de vârstă între făptuitor și victimă să fie mai mare de 5 ani (art. 219¹ alin. (5) din Codul penal).

Prin propunerea legislativă se reglementează distinct agresiunea sexuală săvârșită de către un major asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani (art. 219¹ alin. (1) din Codul penal) de agresiunea sexuală săvârșită de către un minor asupra unui alt minor cu vârsta sub 14 ani (art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal), în ceea ce privește actele de natură sexuală care nu presupun constrângerea, punerea victimei în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare.

Astfel, potrivit art. 219¹ alin. (1) din Codul penal, *„Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218¹ comis de un major asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi”*.

Potrivit propunerii de la art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal, *„Fapta prevăzută la alin. (1) comisă de un minor asupra unui alt minor cu vârsta sub 14 ani, dacă diferența de vârstă dintre aceștia este mai mare de 3 ani, se sancționează cu închisoarea de la 1 la 5 și interzicerea exercitării unor drepturi”*.

Comisia a constatat că o astfel de reglementare creează însă anumite inconveniente, similar propunerii de la art. 218¹ din Codul penal, din două perspective:

În primul rând, noua reglementare instituie un tratament juridic discriminatoriu între făptuitorii majori și cei minori, în detrimentul celor din urmă.

E.g., dacă făptuitorul are 18 ani și o lună, iar victima are 13 ani și 6 luni, actul de natură sexuală (altul decât cel prevăzut de art. 218¹ din Codul penal) consimțit nu constituie pentru făptuitorul major infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de art. 219¹ alin. (1) din Codul penal, având în vedere că diferența de vârstă între aceștia nu depășește 5 ani (fiind de 4 ani și 7 luni). Pe de altă parte, dacă făptuitorul are 17 ani, iar victima are aceeași vârstă ca în ipoteza de mai sus - 13 ani și 6 luni, actul de natură sexuală (altul decât cel prevăzut de art. 218¹ din Codul penal) consimțit între aceștia constituie pentru făptuitorul minor

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, propusă la art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal, având în vedere că diferența de vârstă între aceștia este mai mare de 3 ani (fiind de 3 ani și 6 luni).

Astfel, în ipoteza în care victima are 13 ani și 6 luni, dacă fapta ar fi comisă de un major de 18 ani și o lună nu ar fi infracțiune, în timp ce, dacă aceeași faptă ar fi comisă de un minor de 17 ani, ar fi infracțiune.

Mai mult, similar reglementării prevăzute de art. 218¹ din Codul penal, legiuitorul a prezumat faptul că minorul sub 16 ani nu poate înțelege semnificația unui act de natură sexuală (altul decât cel prevăzut de art. 218¹ din Codul penal), astfel încât să își poată exprima un consimțământ valabil pentru întreținerea unor astfel de acte. Astfel, dacă făptuitorul are 18 ani și o lună, iar victima are 14 ani și 6 luni, actul de natură sexuală consimțit (altul decât cel prevăzut de art. 218¹ din Codul penal) nu constituie infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută de art. 219¹ alin. (1) din Codul penal, având în vedere că diferența de vârstă între aceștia nu depășește 5 ani (fiind de 3 ani și 7 luni). Însă, dacă aceeași victimă din fapta atipică, în vârstă de 14 ani și 6 luni, ar întreține un act de natură sexuală consimțit (altul decât cel prevăzut de art. 218¹ din Codul penal) cu un alt minor în vârstă de 11 ani, fapta ar constitui pentru minorul în vârstă de 14 ani și 6 luni infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, propusă la art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal (sub condiția dovedirii discernământului, conform art. 113 alin. (2) din Codul penal), având în vedere că diferența de vârstă dintre făptuitor și victimă depășește 3 ani (fiind de 3 ani și 6 luni).

Cu alte cuvinte, dacă același minor, în vârstă de 14 ani și 6 luni, ar întreține acte de natură sexuală consimțite (altele decât cele prevăzute de art. 218¹ din Codul penal) cu un major de 18 ani și o lună, fapta majorului nu ar fi tipică, în timp ce același minor, deși prezumat a nu înțelege semnificația unui act de natură sexuală, dacă întreține astfel de acte de natură sexuală consimțite (altele decât cele prevăzute de art. 218¹ din Codul penal) cu un minor în vârstă de 11 ani, ar săvârși infracțiunea de agresiune sexuală asupra unui minor, propusă la art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal.

O varianta de reglementare ar fi stabilirea unei diferențe de vârstă între făptuitorul minor și persoana vătămată minoră sub 14 ani mai mare de 5 ani, fapta urmând să nu constituie infracțiune dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani, similar infracțiunii comise de majori.

O altă observație se impune în legătură cu pedeapsa complementară prevăzută la alin. (1) al art. 219¹ din Codul penal, în propunerea legislativă fiind folosită sintagma „*interzicerea unor drepturi*”, corect fiind „*interzicerea exercitării unor drepturi*”.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Comisia a reținut că infracțiunea introdusă prin propunerea legislativă la art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal, precum și infracțiunea propusă la art. 218¹ alin. (1¹) din Codul penal sunt singurele infracțiuni care au ca subiect activ, în mod exclusiv, un minor. Mențiunea finală de la art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal „se sancționează cu închisoarea de la 1 la 5” ar putea conduce la interpretarea că în cazul acestei infracțiuni legea prevede pentru minori pedeapsa închisorii, deși potrivit art. 114 din Codul penal, față de minori se iau măsuri educative, privative sau neprivative de libertate. Astfel, Comisia a apreciat că și în acest caz, ar trebui să se prevadă că în cazul infracțiunii prevăzute de art. 219¹ alin. (1¹) din Codul penal, se aplică măsuri educative corespunzătoare limitelor de pedeapsă între 1 și 5 ani închisoare.

7. Modificări aduse infracțiunii de corupere sexuală a minorilor, prevăzută de art. 221 din Codul penal

În ceea ce privește modificarea alin. (1) al art. 221 din Codul penal, Comisia a apreciat că este oportună, întrucât „Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218, de către un major împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani”, este incriminată în art. 219¹ alin. (1) din Codul penal.

În egală măsură, a constatat că este oportună completarea alin. (1) lit. a) al art. 221 din Codul penal, fiind reglementată astfel identic fapta comisă de o persoană care conviețuiește împreună cu minorul cu fapta comisă de un membru de familie al acestuia.

Comisia a constatat, de asemenea, astfel cum s-a menționat mai sus și cu privire la infracțiunea reglementată de art. 218² din Codul penal („Violul prin abuz de autoritate sau încredere”), că și în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 221 alin. (1) lit. b) din Codul penal, este omisă **boala** ca stare care ar putea pune persoana vătămată într-o stare de vădită vulnerabilitate față de făptuitor.

În final, s-a constatat că deși la pct. 11 al propunerii legislative se menționează că se modifică și alin. (2) al art. 221 din Codul penal, propunerea legislativă nu prevede modificări ale acestei norme.

Cu deosebită considerație,

Secretar general,
Judecător Andreea Simona Uzlău

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011